

Список літератури:

1. Ветитнев А. М. Лечебный туризм: учебное пособие / А. М. Ветитнев, А.С. Кусков. – М.: ФОРУМ, 2014. – 592 с.
2. Bookman Milica Z., Bookman Karla R. Medical Tourism in Developing Countries. New York: PALGRAVE MACMILLAN, 2007. – 231 p.
3. Connell J. Medical Tourism. Sydney: CABI, 2011. – 208 p.
4. C. Michel Hall Medical Tourism: The Ethics, Regulation, and Marketing of Health Mobility. Oxon: Routledge, 2013. – 224 p.

УДК [338.48-6:615.8](477.74):615.322:633.812

Ліганенко М. Г.,

канд. техн. наук,
доцент кафедри туристичного бізнесу та рекреації;

Саркісян Г. О.,

канд. техн. наук, доцент,
доцент кафедри туристичного бізнесу та рекреації,
Одеська національна академія харчових технологій

ЛАВАНДОВИЙ АГРОКЛАСТЕР У ПРОСУВАННІ ЛІКУВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Одним із найважливіших завдань кожної країни є збереження здоров'я та працездатності, збільшення тривалості та поліпшення якості життя населення. Одеська область має потужний потенціал з відпочинку, оздоровлення та лікування. Актуальність лікувального туризму зумовлена розвитком галузі охорони здоров'я, поповненням державного бюджету, залученням іноземних інвестицій і створенням позитивного іміджу області.

Саме тому пошук нового асортименту корисних для здоров'я локальних продуктів є пріоритетним напрямком підвищення кількісних та якісних показників лікувального туризму в Одеській області. Рішення проблеми вимагає теоретичного обґрунтування вибору нової сировини, що здатна заповнити дефіцит споживчих нутрієнтів лікувальних туристів. До числа перспективної локальної сировини слід віднести лаванду широколисту *Lavandula latifolia* та лаванду вузьколисту *Lavaacutendula angustifoacutelia*, квітки та суцвіття яких включені до фармакопей 16 країн світу. Сьогодні вченими експериментально підтверджені цінні лікувальні властивості лаванди щодо 167 захворювань людини, а зовсім недавно в Голландії виявили в рослині ще 23 нових елемента. Всі частини лаванди містять у своєму складі ефірну олію, основними компонентами якої є складні ефіри ліналоолу оцтової, масляної, валеріанової та капронової кислот. У квітках також знайдено урсолову кислоту, кумарини, флавоноїди, фенілкарбонові, жирні і органічні кислоти, дубильні речовини, каротиноїди. Складний хімічний склад обумовлює широке застосування лаванди [1]. Лаванду використовують в медицині, кулінарії, косметології, ароматерапії, парфумерії, харчовій, лікєро-горілочній і

лакофарбовій промисловості. В медицині рослину застосовують для лікування захворювань судин мозку, серця, нирковокам'яній хворобі, пієлонефриті, для загоювання ран, стимулювання травлення та багато іншого.

Лаванда була завезена в Україну з країн Середземномор'я. На сьогоднішній день її вирощують як ефіроолійну культуру, а також як декоративну рослину для фото туристичних подорожей. У переліку регіонів України з найбільшими площами лаванди лідирують Київська, Черкаська та Житомирська області. Найбільше в Україні поле лаванди знаходиться у селі Перечині на Закарпатті. З 1 га лаванди тут отримують до 7 т сировини, яку переробляють в олію та спеції. Оскільки лаванда стійка до засушливого клімату, а збір відбувається в спекотну погоду, найбільш перспективними для вирощування є ділянки південного регіону України. Цілком рентабельна пропозиція еволюційного шляху розвитку лавандового агрокластеру в Одеському регіоні.

Рисунок 1 – Географія лавандових агрокластерів Одеської області

Лавандові поля – це ще один дуже перспективний спосіб привабити туристів в Одеську область. Відомо, що 80% світової лаванди, вирощують у французькому Провансі, слідом Болгарія та Китай. Тарутинський район також має всі шанси перетворитися на маленький Прованс. З липня до кінця серпня пагорби, засаджені рослиною, набувають насичений фіолетовий колір і випромінюють приголомшливий аромат. Цінна культура буде йти не тільки на переробку – лавандовий туризм стане ще однією «фішкою» області. Вперше ідею створення лавандового агрокластеру запропонували власники «Фрумушка-Нова». Ідея вирощувати лаванду на території Любашівського

району з'явилася у французьких інвесторів. Комплекс з переробки ефіроолійних культур буде розташовуватися в селі Солтанівка. Відповідно до проекту, підприємство з переробки ефірних культур лаванди займе площу 1,7 га. Методом дистиляції будуть перероблятися 2,5 т сировини, а методом екстракції – 3,5 т концентрату. Виробничий цикл абсолютно нешкідливий. Мільйон кущів лаванди висадило підприємство «Агропродукт» в селі Василівка Болградського району. Планують засадити лавандове поле площею в 160 га, а поки вдалося заповнити посадко-вим матеріалом 50 га. Цього року керівництво підприємства збирається запус-тити завод з виробництва лавандової олії, яку планують експортувати в Європу. Рентабельність вкладених інвестицій за 5 років, за попередніми підрахунками, повинна скласти 200 %. Таким чином, масштабна культивування лаванди в Одеській області сприятиме розвитку нових туристичних маршрутів.

Список літератури:

1. Энциклопедический словарь лекарственных растений и продуктов животного происхождения: учеб. пособие / Белодубровская Г.А. и др. под ред. Г. П. Яковлева и К. Ф. Блиновой. 2. изд., испр. и доп. – СПб.: СпецЛит: Изд-во СПХФА, 2002. – 405 с.

УДК 338.48-44(1-22)(477)(043.2)

Лук'янець А. В.

ст. викл. кафедри туризму та готельно-ресторанної справи,
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН І МОЖЛИВОСТІ

Однією з найбільш прибуткових галузей в даний час є туризм, незважаючи на кризові явища, число міжнародних туристів у світі зростає на 6-8% щороку [5]. Активізація розвитку туризму особливо актуальна в Україні – в умовах становлення нової влади, економіки і самостійної держави взагалі. Так як розвиток сфери туризму залучає в свою діяльність близько 50 супутніх галузей і її становлення забезпечує зростання зайнятості і додаткове джерело поповнення державного бюджету. Підтримка та розвиток перспективних видів туризму в Україні, таких як, наприклад, сільський зелений туризм, є просто необхідною.

Розвиток цього виду туризму в нашій країні відбувається практично усією територією. Кожний регіон України характеризується своїм напрямом розвитку сільського зеленого туризму. Західні області займають провідне місце. Центр і Південь зі своїми природними ресурсами, ярмарками та фестивалями з кожним роком демонструють тенденцію розвитку. Створена в Україні в 1996 р. Спілка сприяння розвитку сільського (зеленого) туризму об'єднує 14 регіональних осередків, які ведуть облік сільських господарів, що готові приймати